

1 december 2024
1ste zondag van de Advent
Jebron

Welkom

Ignace

Welkom, vrienden en broeders, zoekende mensen, hier verzameld op de eerste Adventszondag.

Laat ons in verbondenheid treden met Vader-Moeder God, met Jezus onze Broeder, en in de kracht van de Geest.

We zingen het Adventslied, p. 1

Adventstijd, tijd van verwachten, van wachten op....

Maar waarop wachten mensen?

Het is duidelijk: christenen wachten op het feest van Kerstmis, om opnieuw de geboorte te vieren van Jezus. De eerste keer dat er sprake was van een Adventstijd, een tijd van wachten op de Komende was reeds bekend in 480.

Doorheen de ganse geschiedenis was de Advent de tijd van bezinning en vasten, met aandacht voor de arme, voor de kleine mens, voor het kind. Vanaf de elfde eeuw zetten gelovigen een kerststal met de Kerstbeelden.

Hoe willen wij Kerstmis vieren?

Beperken we ons tot een kerstboom en eventueel een kerststalletje? In hoeveel huiskamers vinden we nog een kerststal? Waar kunnen mensen nog een kerststal kopen, buiten in Emmaüs en in tweedehandswinkels?

Of zoeken we ook naar een diepere betekenis?

In onze maatschappij is Kerstmis geworden tot een feest van rijke uitbundigheid, van eten en drinken, van kerstbomen en verlichting. De christelijke betekenis lijkt volledig ondergesneeuwd, mede daarmee ook de aandacht voor de arme.

Ik heb niets tegen een kerstboom. Mensen zetten nu eenmaal sinds heugenis kerstbomen, liefst in deze dagen een kunst-kerstboom die geen naalden verliest. En dan getooid met veel lichtkransen.

En toch! Toch zie je ook in onze moderne maatschappij nog iets moois:

Nog altijd vraagt WZZ onze aandacht: aandacht voor de arme, voor de eenzame, voor de ongeschoolde, voor diegenen die leven moeten in een onbewoonbaar huis, voor de uitgestotene, voor de vluchteling...

Maar ook de organisatie van de Warmste Week. Niet vanuit een christelijke zingeving, maar in ieder geval wél vanuit een zeer menselijk en menswaardig idee: de nood om vanuit de donkere duisternis aandacht te vragen voor de lijdende mens, zij het de arme of de eenzame mens, of voor de kinderen die in moeilijke omstandigheden opgroeien.

Aansteken van de eerste Adventskaars

Hilde

Dank zij de handige handen van Anne ligt hier weer een unieke adventskrans. Traditiegetrouw willen we vandaag de eerste kaars aansteken.

Omdat duisternis ons van alle kanten insluit, laten wij licht binnen in ons denken en handelen, voor een klare kijk en een ruime blik.

Heldere vlam, hoe klein ook je licht,
je valt op van ver, je wijst ons de weg doorheen duisternis naar het volle licht.
God van leven en licht,
geen duisternis houdt U tegen.
U maakt telkens weer toekomst mogelijk.
De kroon op uw scheppingswerk
zijn allen die zich inzetten
voor meer rechtvaardigheid
en niet alleen leven voor zichzelf.
God, geef dat ook wij werken aan een betere wereld
als dragers van uw licht.
Amen.

Lied: Licht in onze ogen, p.25

Openingsgebed

Hilde

God naar wie wij uitzien,

Gij roept ons op om te strijden voor
een wereld van gerechtigheid en vrede.
Wij bidden U:
geef ons de kracht en de moed
om medestanders te zijn van die droom,
dat wij met Welzijnszorg - Samen Tegen Armoede
onze woorden omzetten in daden.
en zo meewerken aan de komst van een nieuwe wereld
waar het goed is voor iedereen,
in het bijzonder voor alle kinderen.
Wij bidden U, in deze adventstijd
en alle dagen van ons leven. Amen.

Ignace

Aan de hand van Psalm 25 kunnen wij enkele gedachten sprokkelen om deze Adventstijd en de komende Kerstmis zinvol voor te bereiden. We lezen eerst enkele fragmenten uit Psalm 25.

Psalm 25

Hilde

Naar U, Heer, gaat mijn verlangen uit,
mijn God, op U vertrouw ik, maak mij niet te schande,

Maak mij, heer, met uw wegen vertrouwd,
leer mij uw paden te gaan.
Wijs mij de weg van uw waarheid en onderricht mij,
want u bent de God die mij redt,
op u blijf ik hopen, elke dag weer.

Denk aan uw barmhartigheid, Heer,
aan uw liefde door de eeuwen heen.
Denk niet aan de zonden uit mijn jeugd,
maar denk met liefde aan mij, Heer,
omwille van uw goedheid.

Goed en rechtvaardig is de Heer:
Hij wijst zondaars de weg,
wie nederig zijn leidt hij in het rechte spoor,

Hij leert hun zijn paden te gaan.
Liefde en trouw zijn de weg van de Heer
voor wie de wetten van zijn verbond onderhouden.

Aan wie in ontzag voor Hem leven,
leert de Heer de rechte weg te kiezen.

Mijn hart is vol van angst,
bevrijd mij uit mijn benauwenis.

Behoed mij en bevrijd mij,
maak mij niet te schande, want ik schuil bij u.
Onschuld en oprechtheid mogen mij bewaren,
op U is mijn hoop gevestigd.

God, verlos Israël,
verlos het van al zijn angsten.

Een bezinning

Ignace

Aan de hand van Psalm 25 willen wij ook dit jaar de aandacht vragen voor het thema van Welzijnszorg. “Samen voor waardig werk”. De eerste en noodzakelijke voorwaarde opdat mensen uit de armoede zouden opstaan is dat zij waardig werk kunnen vinden.

Vorbereiding op het Kerstfeest gebeurt op twee vlakken: zowel persoonlijk, als gemeenschappelijk.

Toen wij kinderen waren was de Adventstijd wel een heel speciale tijd. Iedere ochtend gingen we naar de mis, waar we een klein kaartje kregen, met daarop een opdracht. Iets in de zin van: vandaag niet snoepen, niet tegenspreken, beleefd zijn, verzorgen van een gebedje... Alle ethische waarden werden ons voorgehouden, want de voorbereiding op Kerstmis was gericht naar onze individuele en persoonlijke voorbereiding.

Later werd het duidelijk dat er op de eerste plaats aandacht moest zijn voor maatschappelijke en sociale waarden. Zeker van in de jaren zestig werd aandacht gevraagd voor de strijd tegen armoede, eenzaamheid, voor mensen in allerlei moeilijke omstandigheden. Vandaar de initiatieven van Welzijnszorg.

Deze psalm kan ons helpen te begrijpen wat zin en betekenis is van de voorbereiding op Kerstmis, en bij uitbreiding hoe wij ons kunnen verdiepen. Wat valt ons op in deze psalm?

Herhaaldelijk keren de woorden terug rond 'weg' en 'pad'. Welke wegen moeten we bewandelen? Het kan niet anders zijn dan de wegen die leiden naar de juiste recepten tegen armoede. Welzijnszorg komt dit jaar op voor waardig werk voor iedereen. De meesten van ons zijn reeds gepensionneerd. Daar is niets mis mee, maar het ontslaat ons niet om aandacht te vragen voor de strijd tegen armoede.

De spiritualiteit van pad en weg, en de vraag "wijs mij de weg van uw waarheid" is zeer typisch voor het Bijbels verhaal. We vinden ellevendertig verhalen waar mensen onderweg zijn: Abraham, Mozes, Jozef. Ook Jezus was telkens onderweg. Het is als het ware een "horizontale spiritualiteit": het is een weg die zich in de wereld bevindt, en niet probeert te ontsnappen aan deze wereld. Het zijn wegen en paden die moeten leiden naar de droom van God: niet in de droomwereld van de mens met zijn verlangen naar rijkdom, luilekker leven, vakantie, en waar alle dagen gebraden kiekens in onze mond vliegen. Wél de wegen en de paden van een gemeenschap van mensen. Waar mensen zich verbonden voelen met elkaar, waar voor alle mensen levenskansen liggen, waar vrede heerst en geen uitsluiting, waar mensen uit de armoede getild worden.

We vinden dezelfde opdracht in het evangelie van Lucas, derde hoofdstuk. De zeer bekende tekst over Johannes de Doper:

Hilde

Een stem roept in de woestijn:
Maak de weg van de Heer gereed,
maak recht zijn paden!
Iedere kloof zal worden gedicht,
Elke berg en heuvel geslecht,
Kromme wegen recht gemaakt,
Hobbelige wegen geëffend;
En al wat leeft zal zien hoe God redding brengt.

Lied: Ensemble, p. 2

Mededelingen en mandjes

Ignace

Maandag: Bijbels leerhuis

Vrije voorbeden

Acclamatie: Gaan waar geen wegen gaan, p.85

Tafelgebed 17

Ignace

Mijn oog viel op een vroeger gedicht van Oosterhuis.
In licht aangepaste vorm wil ik hiermee de inleiding geven op het tafelgebed en de broodbreking.

Stamelend wil ik uitleggen
wat wij zo dikwijls doen:
brood breken en vreemde
dingen daarbij zeggen.

Hoe hartstochtelijk hoop ik
dat het ergens op slaat,
dat men in die vergulde geheimen
zijn eigen lot verstaat.

Zo bijvoorbeeld dat brood leven
dat leven dood beduidt,
maar wat ik ook zeg, dat oeroud
evangelie komt er niet uit.

Wij zeggen het tafelgebed 17

Breken en delen

Onze Vader: zeggen

Lied: Wonen overal, p. 57

Bezinningstekst:

In deze bezinningstekst op het einde van de viering keren we nog even terug naar Psalm 25. Bij Sytze De Vries vond ik deze tekst als bezinning op de psalm:

Hij zal komen langs de wegen
van genegenheid en trouw.
Hij zal komen en er zijn
voor wie Hem zijn togedaan
en zich houden aan zijn woord.

Wie Hem kent en Hem eerbiedigt
vindt zijn weg voorgoed begaanbaar.
En het hart raakt vol geluk:
aan zijn kinderen de toekomst,
heel de aarde als een thuis.

Wie Hem kent en hem eerbiedigt
zal Hem vinden en ontmoeten:
die zal Hij door zijn verbond
tot zijn eigen vrienden maken.

Steeds weer zoeken Hem mijn ogen,
want als ik ben vastgelopen
dan zet Hij mij weer recht-op

Slotgebed

Hilde

Vader-Moeder God,
gesterkt door het brood van het leven,
kunnen wij handen en voeten geven
aan uw droom.
Op een oude stronk groeit een nieuwe twijg.

Voor U, God, is er altijd opnieuw toekomst mogelijk.
Het visioen van een tijd van voorspoed voor elke mens,
heeft velen, de eeuwen door, aangezet te werken aan meer gelijkwaardigheid
en rechtvaardigheid. Laten ook wij zo gedreven blijven.
Amen.

Lied: Gewoon maar zijn, p. 34

Vrede en zending